

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112202329
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112202329.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeným TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi O. A., nar. X. X.. XXXX, hlásený pobyt bezdomovca D. D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42176778, právne zastúpeným advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplataenie 4.002,20 EUR s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/94/2012-128 zo dňa 25. 2. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 480,82 EUR na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 100,01 EUR na účet jeho právneho zástupcu v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 261,31 EUR na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal zaplataenia sumy 4.002,20 EUR pozostávajúcej z istiny 2.536,42 EUR, riadneho úroku v sume 1.047,05 EUR, úroku z omeškania v sume 334,73 EUR a poplatkov v sume 84 EUR. Z dôvodu späťvzatia návrhu okresný súd uznesením č. k. 9C/94/2012-92 konanie zastavil s tým, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania v jednej tretine. Na odvolanie vedľajšieho účastníka Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/399/2012-115 zo dňa 13. 12. 2012 výrok uznesenia okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zrušil s odôvodnením, že v prípade, ak prvostupňový súd nezistí žiadne okolnosti, ktoré by mohli spĺňať charakter dôvodov hodných osobitného zreteľa, prizná vedľajšiemu účastníkovi plnú náhradu trov konania. Po vrátení veci odvolacím súdom okresný súd dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, prípadne pre ich krátenie nezistil, a tieto trovy považoval za účelne vynaložené. Následne vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, odpor zo dňa 27. 3. 2012), režijný paušál a DPH v celkovej sume 261,31 EUR. Pri výpočte výšky odmeny za citované úkony právnej služby okresný súd vychádzal len z hodnoty navrhovateľom uplatňovanej istiny v sume 2.536,42 EUR, keď konštatoval, že trovy právneho zastúpenia v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 534/2001 nie je možné priznávať z úrokov.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Uviedol, že z návrhu na začatie konania vyplýva, že tento je podaný o zaplatenie 4.002,20 EUR s príslušenstvom a rovnaký údaj je potom uvedený v záhlaví napadnutého uznesenia. V petite návrhu na začatie konania navrhovateľ navrhuje, aby bol odporca povinný zaplatiť sumu 4.002,20 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.536,42 EUR od 4. 2. 2011 do zaplatenia. Je teda zrejmé, že istina, ktorú si navrhovateľ v konaní uplatňuje, pozostáva z výšky pohľadávky, ale aj z kapitalizovaného a riadne uplatneného úroku z úveru a kapitalizovaného úroku z omeškania. Takýmto spôsobom navrhovateľ vymedzil výšku uplatňovaného nároku a z tejto výšky zároveň zaplatil aj súdny poplatok vo výške 380,30 EUR. Poukázal na § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. z ktorého vyplýva, že cena príslušenstva sa zahrnie do základu súdneho poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania zdefinoval, čo zahrnul do základu poplatku a preto je potrebné vychádzať z toho, že v tomto prípade je príslušenstvo úveru, ktoré je zahrnuté v istine, samostatným predmetom poplatkového úkonu. Okresný súd teda nesprávne pri určovaní tarifnej odmeny vychádzal z tarifnej hodnoty veci 2.536,42 EUR, keď mal vychádzať z tarifnej hodnoty veci 4.002,20 EUR. Ďalej namietol, že súd mu nepriznal náhradu trov konania za odvolanie zo dňa 4. 10. 2012. Na základe uvedeného odvolateľ navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu zmeniť a navrhovateľa zaviazat' nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 480,62 EUR. Spolu s odvolaním si uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 100,01 EUR.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého uznesenia (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.), uznesenie okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a to z týchto dôvodov:

Ako už bolo uvedené vyššie, navrhovateľ sa návrhom na začatie konania voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 4.002,20 EUR s príslušenstvom. Žalovaná suma pritom podľa dôvodov návrhu na začatie konania pozostávala z istiny 2.536,42 EUR, riadneho úroku v sume 1.047,05 EUR, úroku z omeškania v sume 334,73 EUR a poplatkov v sume 84 EUR.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte ako „Vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Preskúmaním citovaných ustanovení Vyhlášky možno dôjsť k záveru, že tento podzákonný právny predpis spája určenie základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb s pojmom tarifná hodnota veci (alebo druhu veci, alebo práva). Tarifnú hodnotu veci (alebo druhu veci, alebo práva) potom v ust. § 10 ods. 2 definuje tak, že je ňou výška peňažného plnenia (alebo cena veci alebo práva), ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Čo sa rozumie výškou peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka, však citovaná vyhláška neuvádza. Použitím logického a gramatického výkladu citovaného slovného spojenia však možno dôjsť k nasledovným záverom: Peňažným plnením, ktorého sa právna služba týka, možno bez väčších pochybností rozumieť poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorého sa navrhovateľ v konaní domáha, a to bez ohľadu na to, či tieto tvoria istinu uplatňovanej pohľadávky, alebo príslušenstvo pohľadávky zahŕňajúce úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a podobne, a rovnako bez ohľadu na to, z akého titulu majú byť tieto peňažné prostriedky poskytnuté. Pokiaľ sa totiž navrhovateľ v konaní domáha poskytnutia peňažného plnenia, len spoločne istina pohľadávky spolu s príslušenstvom pohľadávky tvorí peňažné plnenie, ktoré si navrhovateľ v prejednávanej veci uplatňuje (t. j. plnenie, ktoré mu má odporca zaplatiť), teda len spolu tvoria predmet súdneho konania. V tejto súvislosti je osobitne potrebné zdôrazniť, že Vyhláška viaže výšku základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb na výšku v konaní uplatňovaného peňažného plnenia úmerne, teda tak, že s narastajúcou výškou uplatňovaného peňažného plnenia, rastie i výška základnej sadzby

tarifnej odmeny advokáta. Vychádza teda z premisy, že čím vyššie je v konaní uplatňované plnenie, tým je vyššia i náročnosť advokátom poskytovaných služieb, čomu by malo zodpovedať i narastajúce finančné ohodnotenie advokáta, ktorý náročnejšie úkony právnej služby poskytol. Vzhľadom na uvedené je však potrebné zdôrazniť, že osobitne v obchodnoprávných sporoch (ale napríklad aj v sporoch, kde je navrhovateľom nebanková spoločnosť) je pravidlom, že príslušenstvo pohľadávky nezriedka prevyšuje uplatnenú istinu pohľadávky. Aj z hľadiska logiky potom musí byť rozdiel v odmene advokáta zastupujúceho klienta v konaní, kde je predmetom len istina povedzme vo výške 1.500 EUR a odmenou advokáta, ktorý zastupuje klienta v konaní, kde je predmetom nie len istina v sume 1.500 EUR, ale prípadne aj zmluvný úrok v sume 1.200 EUR a úrok z omeškania vyčíslený prípadne na sumu 1.000 EUR. V uvedenom modelovom prípade totiž nejde len o samotný rozdiel vo výške v konaní uplatnených súm (1.500 EUR verzus 3.700 EUR), ale aj v právnej náročnosti, keď v druhom modelovom konaní je potrebné osobitne právne posudzovať i dohodu o zmluvnom úroku, počiatok omeškania, jeho výšku a podobne. Nemožno tiež opomenúť, právo na priznanie primeranej a právnymi predpismi stanovenej náhrady trov konania, ktoré úspešnej strane v konaní vzniknú je súčasťou práva na spravodlivý proces a tiež súvisí, pokiaľ ide konkrétne o náhradu trov právneho zastúpenia, s majetkovým právom podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2012). Pokiaľ všeobecné sudy majú poskytovať v Občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p.), uvedený cieľ je vo vzťahu k náhrade trov konania úspešného účastníka možné dosiahnuť len tak, že tomuto bude priznaná taká náhrada trov právneho zastúpenia, aká zodpovedá účelne vynaloženým úkonom zo strany právneho zástupcu úspešného účastníka konania a ich právnej náročnosti. Ak potom vyhláška (ako už bolo uvedené vyššie) vychádza zo zásady, že čím vyššie je v konaní uplatňované plnenie, tým je vyššia i náročnosť advokátom poskytovaných služieb, absolútne neodôvodneným je postup okresného súdu, ktorý nezohľadnil skutočnosť, že navrhovateľom uplatňovaným peňažným plnením bola nie len istina 2.536,42 EUR, ale aj úrok v sume 1.047,05 EUR, úrok z omeškania v sume 334,73 EUR a poplatky v sume 84 EUR, ktoré jednotlivé položky navrhovateľ ku dňu začatia poskytovanie právnej služby (t. j. ku dňu prevzatia právneho zastúpenia) kapitalizoval do sumy 4.002,20 EUR. Naopak spomínanému právu na priznanie primeranej náhrady trov konania zodpovedá určenie tarifnej hodnoty veci vo všetkých navrhovateľom uplatňovaných peňažných plnení, ktorých sa poskytované právne služby týkali, a ktorých výška bola určená pri začatí poskytovania právnej služby, t. j. pri prevzatí právneho zastúpenia právnym zástupcom navrhovateľa. Pokiaľ pritom okresný súd opačný záver odôvodňoval len s odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 534/2001, kde Ústavný súd SR mal konštatovať, že „trovy právneho zastúpenia nie je možné priznávať z úrokov“, odvolací súd konštatuje, že žiadne rozhodnutie Ústavného súdu SR pod citovanou spisovou značkou vydané nebolo. V rozhodnutí ÚS SR sp. zn. 534/2011 bola predmetom posúdenia otázka určenia tarifnej odmeny za úkony právnej služby v prípade incidenčnej žaloby o určenie pravosti pohľadávky popretej v konkurznom konaní. Sťažovateľka namietala nesprávnosť právneho názoru NS SR, podľa ktorého konanie o určenie pravosti pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní je potrebné z hľadiska určenia tarifnej odmeny za úkon právnej služby považovať za také, ktorého hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch. V prejednávanej veci však nejde o konanie o návrhu podľa § 80 písm. c) O. s. p. (viď aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 M Cdo 18/2008 v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy), ale o zaplatenie sumy, peňažnej pohľadávky.

Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal s trovami vedľajšieho účastníka, ktorý si tieto uplatnil v rámci odvolania zo dňa 4. 10. 2012 voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/94/2012-92 zo dňa 12. 9. 2012.

Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil trovy konania vo výške 480,62 EUR, pozostávajúce z odmeny za 3 úkony právnej služby, z náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné a 20 % DPH. Odvolací súd uvedené trovy vyhodnotil ako účelne vynaložené. Mal za preukázané, že právny zástupca vedľajšieho účastníka uskutočnil v konaní úkony: príprava a prevzatie právneho zastúpenia, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 27. 3. 2012 a odvolanie zo dňa 4. 10. 2012. Vedľajší účastník (z dôvodov, o ktorých už odvolací súd pojednával v predchádzajúcich odsekoch) postupoval správne pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny, ak vychádzal zo sumy 4.002,20 EUR ako výšky peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka, určenej pri začatí poskytovania právnej služby. Na základe uvedeného potom odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal tarifnú odmenu vo výške 151,05 EUR jednotlivo za úkony: 1/ príprava a prevzatie právneho zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky) a za úkon 2/ odpor proti platobnému rozkazu (§ 14 ods. 1 písm. b/

Vyhlášky), vo výške 75,53 EUR za úkon 3/ odvolanie zo dňa 4. 10. 2012 (§ 14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky), náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za citované tri úkony (§ 16 ods. 3 Vyhlášky) v celkovej sume 22,89 (3 x 7,63 EUR) a z 20 % DPH vo výške 80,10 EUR. Spolu trovy predstavovali sumu 480,82 EUR (§ 18 ods. 2 Vyhlášky). Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že navrhovateľa, ktorý zastavenie konania zaviniel, zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 480,82 EUR, k rukám právneho zástupcu a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Vedľajší účastník na strane odporcu si právo na náhradu trov odvolacieho konania uplatnil riadne a včas v podanom odvolaní voči napadnutému uzneseniu. Na základe uvedeného odvolací súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v celkovej sume 100,01 EUR za jeden úkon právnej služby, a to podanie odvolania (§14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky) spolu s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky) za uvedený úkon právnej služby a 20 % DPH (§ 18 ods. 2 Vyhlášky). Z tarifnej hodnoty veci (suma 4.002,20 EUR) predstavuje tarifná odmena za jeden úkon právnej služby 75,53 EUR (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty veci podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky), režijný paušál 7,81 EUR a 20 % DPH 16.67 EUR, spolu 100,01 EUR.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.